

ΣΚΗΝΙΚΟ

Ένα λιβάδι.

Ο Γκλαμής κι ο Καντόρ. Ο Γκλαμής μπαίνει απ' αριστερά. Συγχρόνως μπαίνει κι ο Καντόρ από δεξιά.

Μπαίνουν χωρίς να χαιρετηθούν και στέκονται στη μέση της σκηνής, απέναντι στο κοινό. Θα μείνουν έτσι για λίγο.

ΓΚΛΑΜΙΣ, γυρίζοντας προς τον Καντόρ: Καλημέρα, βαρόνε του Καντόρ.

ΚΑΝΤΟΡ, γυρίζοντας προς τον Γκλαμής: Καλημέρα, βαρόνε του Γκλαμής.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Ακούστε με, Καντόρ.

ΚΑΝΤΟΡ: Ακούστε με, Γκλαμής.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Δεν πάει άλλο.

ΚΑΝΤΟΡ: Δεν πάει άλλο.

Ο Γκλαμής κι ο Καντόρ είναι θυμωμένοι. Ο θυμός κι οι σαρκασμοί τους γίνονται όλο και πιο έντονοι. Η προσοδευτική αύξηση του θυμού τους είναι εμφανής.

ΓΚΛΑΜΙΣ, σαρκάζοντας: Ο Κύριός μας...

ΚΑΝΤΟΡ, το ίδιο: Ο Ντανκάν, ο πολυαγαπημένος μας αρχιδούκας Ντανκάν. Α! Α!

ΓΚΛΑΜΙΣ: Α, ναι! Ο πολυαγαπημένος. Ο παρα-αγαπημένος.

ΚΑΝΤΟΡ: Ο παρα-αγαπημένος.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Κάτω ο Ντανκάν!

ΚΑΝΤΟΡ: Κάτω ο Ντανκάν!

ΓΚΛΑΜΙΣ: Καταπατεί τα κτήματά μου όταν κυνηγά.

ΚΑΝΤΟΡ: Για τα έξοδα του Κράτους.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Όπως λέει...

ΚΑΝΤΟΡ: Το Κράτος, είναι αυτός.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Του δίνω δέκα χιλιάδες πουλερικά το χρόνο, μαζί και τ' αυγά τους.

- ΚΑΝΤΟΡ: Αμ' εγώ;
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Αν άλλοι το δέχονται...
- ΚΑΝΤΟΡ: Εγώ δεν το δέχομαι.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Ούτε κι εγώ το δέχομαι.
- ΚΑΝΤΟΡ: Αυτοί που το δέχονται, είναι δική τους υπόθεση.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Μου ζητά νέους για το στρατό.
- ΚΑΝΤΟΡ: Για τον εθνικό στρατό.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Κι αυτό μ' αποδυναμώνει.
- ΚΑΝΤΟΡ: Μας αποδυναμώνει.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Έχω τους άνδρες μου... Έχω το στρατό μου. Θα μπορούσε να στρέψει εναντίον μου τους ίδιους μου τους άνδρες.
- ΚΑΝΤΟΡ: Αλλά κι εναντίον μου.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Ποτέ δεν ξανάγινε κάτι τέτοιο!
- ΚΑΝΤΟΡ: Ποτέ, από τότε που οι πρόγονοί μου...
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Αλλά κι οι πρόγονοί μου...
- ΚΑΝΤΟΡ: Με όλους όσους ψάχνουν και ψαχουλεύουν γύρω του.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Που παχαίνουν με τον ιδρώτα του προσώπου μας.
- ΚΑΝΤΟΡ: Με το λίπος απ' τα κοτόπουλά μας.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Απ' τα πρόβατά μας.
- ΚΑΝΤΟΡ: Απ' τα γουρούνια μας.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Το γουρούνι!
- ΚΑΝΤΟΡ: Με το ψωμί μας.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Δέκα χιλιάδες κοτόπουλα, δέκα χιλιάδες άλογα, δέκα χιλιάδες νέους. Τι τα κάνει όλ' αυτά; Δεν μπορεί να τα τρώει όλα. Τα υπόλοιπα σαπίζουν.
- ΚΑΝΤΟΡ: Και χίλιες κοπέλες.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Ξέρουμε καλά τι τους κάνει.
- ΚΑΝΤΟΡ: Τι του χρωστάμε; Αυτός μας χρωστά.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Και κάτι παραπάνω.
- ΚΑΝΤΟΡ: Χωρίς να λογαριάσουμε και τα υπόλοιπα.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Κάτω ο Ντανκάν!
- ΚΑΝΤΟΡ: Κάτω ο Ντανκάν!
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Δεν αξίζει περισσότερο από μας.
- ΚΑΝΤΟΡ: Τον θεωρώ πολύ πιο κάτω.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Πιο κάτω, μάλιστα, κι από πιο κάτω.
- ΚΑΝΤΟΡ: Πολύ πιο κάτω.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Τα σαγόνια μου τρέμουν μόνο που το σκέφτομαι.
- ΚΑΝΤΟΡ: Λυσσάω απ' το θυμό μου.
- ΓΚΛΑΜΙΣ: Η τιμή μου!
- ΚΑΝΤΟΡ: Η δόξα μου!

ΓΚΛΑΜΙΣ: Τα προγονικά μας δικαιώματα...

ΚΑΝΤΟΡ: Η περιουσία μου...

ΓΚΛΑΜΙΣ: Η κληρονομιά μας!

ΚΑΝΤΟΡ: Το δικαίωμά μας για ευτυχία.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Πρέπει να πω ότι δεν δίνει δεκάρα.

ΚΑΝΤΟΡ: Έτσι δεν είναι;

ΓΚΛΑΜΙΣ: Δεν είμαστε τίποτα γι' αυτόν.

ΚΑΝΤΟΡ: Κι όμως.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Είμαστε κάτι.

ΚΑΝΤΟΡ: Όχι όμως αντικείμενα.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Δεν θέλουμε να γίνουμε τα κορόιδα του καθένα και κυ-
ρίως του Ντανκάν. Α! Α! Του πολυαγαπημένου Κυρίου μας!

ΚΑΝΤΟΡ: Ούτε τα κορόιδα, ούτε τα θύματα.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Ούτε τα θύματα, ούτε τα κορόιδα.

ΚΑΝΤΟΡ: Ακόμα και στα όνειρά μας.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Ακόμα και στα όνειρά μας τρυπώνει σαν ζωντανός εφιάλ-
της.

ΚΑΝΤΟΡ: Πρέπει να τον διώξουμε.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Πρέπει να τον διώξουμε από παντού.

ΚΑΝΤΟΡ: Από παντού!

ΓΚΛΑΜΙΣ: Ανεξαρτησία!

ΚΑΝΤΟΡ: Δικαίωμα ν' αυξησουμε τα πλούτη μας. Αυτονομία!

ΓΚΛΑΜΙΣ: Ελευθερία!

ΚΑΝΤΟΡ: Μόνος κύριος του χώρου μου.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Θα πάρουμε απ' τον δικό του.

ΚΑΝΤΟΡ: Θα πάρουμε απ' τον δικό του.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Προτείνω να τον μοιραστούμε.

ΚΑΝΤΟΡ: Μισά-Μισά.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Μισά-Μισά.

ΚΑΝΤΟΡ: Διοικεί άσχημα.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Είναι άδικος μαζί μας.

ΚΑΝΤΟΡ: Εμείς θ' αποδώσουμε δικαιοσύνη.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Θα βασιλεύσουμε στη θέση του.

ΚΑΝΤΟΡ: Από δω και πέρα η θέση του θα 'ναι δικιά μας. *(Ο Γκλαμίζ κι
ο Καντόρ πλησιάζουν ο ένας τον άλλο. Κοιτάζουν προς τ' αριστερά
απ' όπου μπαίνει ο Μπανκό.)* Χαίρε, Μπανκό, γενναίε στρατηγέ.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Χαίρε, Μπανκό, μεγάλε στρατηλάτη.

ΜΠΑΝΚΟ: Χαίρε, Γκλαμίζ. Χαίρε, Καντόρ.

ΓΚΛΑΜΙΣ, στον Καντόρ: Να μην του πούμε τίποτα, γι' αυτήν την
υπόθεση. Είναι έμπιστος του Ντανκάν.

KANTOP, στον Μπανκό: Παίρναμε λίγο αέρα.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Ο καιρός είναι καλός για την εποχή.

KANTOP, στον Μπανκό: Καθίστε για λίγο, αγαπητέ μου.

ΜΠΑΝΚΟ: Όταν κάνω τον πρωινό μου περίπατο, δεν κάθομαι.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Πράγματι, είναι υγιεινό.

KANTOP: Θαυμάζουμε τη γενναιότητά σας.

ΜΠΑΝΚΟ: Το σπαθί μου βρίσκεται στην υπηρεσία του Κυρίου μου.

ΓΚΛΑΜΙΣ, στον Μπανκό: Καλά κάνετε.

KANTOP: Συμφωνούμε απόλυτα μαζί σας.

ΜΠΑΝΚΟ: Κύριοι, σας χαιρετώ.

Βγαίνει απ' αριστερά.

KANTOP: Χαίρε, Μπανκό.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Χαίρε, Μπανκό. (Στον Καντόρ:) Δεν μπορούμε να υπολογίζουμε σ' αυτόν.

KANTOP, μισοβγάζοντας το σπαθί του: Έχει γυρισμένη την πλάτη του, θα μπορούσαμε να τον σκοτώσουμε.

Κάνει μερικά βήματα στις μύτες των ποδιών του προς τον Μπανκό.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Όχι ακόμα. Δεν ήρθε η κατάλληλη στιγμή. Ο στρατός μας δεν είναι ακόμα έτοιμος. Θα 'ναι σε λίγο.

Ο Καντόρ ξαναβάζει το σπαθί στη θέση του. Μπαίνει ο Μακμπέττ από δεξιά, ακριβώς τη στιγμή που βγαίνει ο Μπανκό απ' αριστερά.

KANTOP, στον Γκλαμίσ: Να κι ο άλλος έμπιστος του αρχιδούκα.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Χαίρε, Μακμπέττ.

KANTOP: Χαίρε, Μακμπέττ. Χαιρετώ τον πιστό κι ενάρετο ευγενή.

ΜΑΚΜΠΕΤΤ: Χαίρε, αγαθέ Καντόρ. Χαίρε, βαρόνε του Γκλαμίσ.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Χαίρε, Μακμπέττ, μεγάλε στρατηγέ. (Στον Καντόρ:) Πρόσεξε μην υποψιαστεί τίποτε. Να κάνουμε ότι δεν τρέχει τίποτε.

KANTOP, στον Μακμπέττ: Ο Γκλαμίσ κι εγώ θαυμάζουμε την πίστη σας, την αφοσίωσή σας στον πολυαγαπημένο Κύριό μας, τον αρχιδούκα Ντανζάν.

ΜΑΚΜΠΕΤΤ: Γιατί να μην του είμαι πιστός κι αφοσιωμένος; Μήπως και δεν ορκίστηκα να τον υπηρετώ;

ΓΚΛΑΜΙΣ: Δεν θέλαμε να πούμε αυτό. Αντίθετα, έχετε απόλυτο δίκιο. Και σας συγχαίρουμε γι' αυτό.

KANTOP: Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η ευγνωμοσύνη του σας ικανοποιεί.

ΜΑΚΜΠΕΤΤ, *γελώντας πλατειά*: Η καλοσύνη του Κυρίου μας, του Ντανκάν, είναι παροιμιώδης, θέλει το καλό του λαού.

ΓΚΛΑΜΙΣ, *κλείνοντας το μάτι στον Καντόρ*: Αυτό το ξέραμε.

ΚΑΝΤΟΡ: Είμαστε σίγουροι γι' αυτό.

ΜΑΚΜΠΕΤΤ: Ο Ντανκάν είναι πρότυπο γενναιοδωρίας. Ό,τι έχει, το δίνει.

ΓΚΛΑΜΙΣ, *στον Μακμπέττ*: Και 'σείς σίγουρα επωφεληθήκατε απ' αυτό.

ΜΑΚΜΠΕΤΤ: Είναι και γενναίος.

ΚΑΝΤΟΡ: Σημαντικά γεγονότα αποδεικνύουν τη γενναιότητά του.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Είναι γνωστό στους πάντες.

ΜΑΚΜΠΕΤΤ: Και δεν είναι μύθος. Ο Κύριός μας είναι καλός κι έντιμος. Η σύζυγός του και Κυρία μας, η αρχιδούκισσα, είναι κι αυτή καλή κι όμορφη. Σπλαχνική. Βοηθά τους φτωχούς, φροντίζει τους αρρώστους.

ΚΑΝΤΟΡ: Πώς να μη θαυμάζει κανείς έναν τέτοιο άνθρωπο, έναν αξιοθαύμαστο άνθρωπο; Έναν τέλειο ηγεμόνα;

ΓΚΛΑΜΙΣ: Πώς να μην ανταποδίδει με τιμότητα την τιμιότητά του, με γενναιοδωρία τη γενναιοδωρία του;

ΜΑΚΜΠΕΤΤ, *κάνοντας σχεδόν και την κίνηση*: Θα τράβαγα και το σπαθί μου ενάντια σ' όποιον έλεγε το αντίθετο.

ΚΑΝΤΟΡ: Είμαστε απόλυτα σίγουροι γι' αυτό. Απόλυτα σίγουροι ότι ο Ντανκάν είναι ένας ηγεμόνας πολύ πιο ενάρετος απ' όλους τους άλλους ηγεμόνες.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Είναι η προσωποποίηση της αρετής.

ΜΑΚΜΠΕΤΤ: Προσπαθώ να μοιάσω σ' αυτό το πρότυπο. Προσπαθώ να είμαι θαρραλέος, ενάρετος, έντιμος και καλός όπως κι αυτός.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Κάτι τέτοιο δεν είναι καθόλου εύκολο.

ΚΑΝΤΟΡ: Καλά λες. Είναι πολύ, πάρα πολύ καλός.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Κι η Λαίδη Ντανκάν είναι πολύ όμορφη.

ΜΑΚΜΠΕΤΤ: Προσπαθώ να του μοιάσω. Κύριοι, σας αποχαιρετώ.

Βγαίνει απ' αριστερά.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Παραλίγο να μας πείσει.

ΚΑΝΤΟΡ: Είναι ένας πιστός. Ένας αφελής.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Ένας αδιάφθορος.

ΚΑΝΤΟΡ: Επικίνδυνο είδος. Αυτός κι ο Μπανκό είναι οι αρχιστράτηγοι των στρατευμάτων του δούκα.

ΓΚΛΑΜΙΣ: Δεν θα ξεφουσκώσει τώρα ο ενθουσιασμός σας.

ΚΑΝΤΟΡ: Χμ, ...δεν το πιστεύω.